

- l) Artikel 29, stk. 6, affattes således:
 »Inden for rammerne af de generelle institutionelle bestemmelser i EØS-aftalen skal der hvert år forelægges en rapport om de fremskridt, der er gjort i de multilaterale og bilaterale forhandlinger om fællesskabsvirksomheders og EFTA-virksomheders adgang til tredjelands markeder på de områder, der er omfattet af dette direktiv, om de resultater, der er opnået under disse forhandlinger, og om, hvorledes de indgåede aftaler gennemføres i praksis.
 Denne artikels bestemmelser kan på baggrund af udviklingen i de nævnte forhold ændres i overensstemmelse med den generelle beslutningsprocedure i EØS-aftalen.«
- m) For at ordregivere fra EØS-området kan anvende artikel 29, stk. 2 og 3, skal de kontraherende parter sikre, at leverandører, der er etableret på deres respektive områder, fastlægger varers oprindelse ved afgivelse af bud på indkøbsaftaler i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (EFT nr. L 148 af 28.6.1968, s. 1).
- n) For at opnå størst mulig konvergens anvendes artikel 29 i EØS-sammenhæng således, at:
 –virkningen af stk. 3 ikke berører omfanget af den eksisterende liberalisering over for tredjelande;
 –de kontraherende parter konsulterer hinanden indgående i deres forhandlinger med tredjelande.
 Anvendelsen af denne ordning vil blive taget op til fælles revision i løbet af 1996.
- o) I artikel 30 skal tærskelbeløbenes modværdi i EFTA-staternes nationale valutaer beregnes med virkning fra den 1. januar 1993. De skal i princippet revideres hvert andet år med virkning fra den 1. januar 1995.
- p) Bilag I-X suppleres med henholdsvis tillæg 4-13 til nærværende bilag.
5. 389 L 0665: Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse

se med indgåelse af offentlige indkøb samt bygge- og anlægskontrakter (EFT nr. L 395 af 30.12.1989, s. 33).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

- a) For Liechtensteins vedkommende træder de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, i kraft senest den 1. januar 1995;
 for Schweiz' vedkommende træder de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, i kraft senest den 1. januar 1994;
 i overgangsperioderne suspenderes direktivets anvendelse indbyrdes mellem disse lande og de øvrige kontraherende parter.
- b) I artikel 2, stk. 8, erstattes henvisningen til »EØF-Traktatens artikel 177« med en henvisning til »de kriterier, der er fastsat af Domstolen i dennes fortolkning af EØF-Traktatens artikel 177«¹⁾.

6. 371 R 1182: Forordning (EØF,Euratom) nr. 1182 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT nr. L 124 af 8.6.1971, s. 1)²⁾.

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

- a) For Liechtensteins vedkommende træder de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme forordningen, i kraft senest den 1. januar 1995;
 for Schweiz' vedkommende træder de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme forordningen, i kraft senest den 1. januar 1994;
 i overgangsperioderne suspenderes forordningens anvendelse indbyrdes mellem disse lande og de øvrige kontraherende parter.
- b) Ved Rådets og Kommissionens retsakter skal forstås retsakter omhandlet i aftalen.

Retsakter, som de kontraherende parter skal tage til efterretning

Ved anvendelsen af bestemmelserne i dette bilag tager de kontraherende parter indholdet af nedenstående akter til efterretning:

¹⁾ Eksempler: Sag 61/65, Vaassen mod Beambtenfonds Mijnbefrijf, Sml. 1966, s. 261, s. 261; [1966] C.M.L.R. 508; Sag 36/73, Nederlandse Spoorwegen mod Minister Van Verkeer en Waterstaat, Sml. 1973, s. 1299; [1974] 2, C.M.L.R. 148; Sag 246/80, Broekmeulen mod Huisarts Registratie Commissie, Sml. 1981, s. 2311; [1982] 1, C.M.L.R. 91.

²⁾ I artikel 30 i direktiv 71/305/EØF og i artikel 28 i direktiv 77/62/EØF henvises der til denne forordning, der derfor må anses for at være en del af allerede gældende EF-ret.